

בס"ד כסלו תשפ"ה 12.24

תוצר בשיתוף צ'אט GPT - דף עבודה בשלוש רמות

ישעיהו פרק א, פסוקים א-ט רמת בסיס - משימות שמטרתן הבנת משמעות מילולית.

1. פסוק א: "חֲזוֹן יִשְׁעִיָּהוּ בֶן אָמוֹץ אֲשֶׁר חָזָה עַל הַיְהוּדָה וַיְרוּשָׁלַם בְּיָמֵי עֲזִיָּהוּ יוֹתֵם אֶחָז וְחִזְקִיָּהוּ מְלָכֵי יְהוּדָה" חזון (פסוק א) – מראה נבואי או התגלות אלוקית.
 - כתבו 3 פרטים שלמדתם על ישעיהו מפסוק א'.
 - מהו תפקידו של הנביא ישעיהו? השתמשו במילה "חזון".
2. פסוק ב: שָׁמְעוּ שְׁמַיִם וְהִאֲזִינִי אֶרֶץ כִּי ה' דִּבֶּר, בְּנִים גִּדְלַתִּי וְרוֹמַמְתִּי וְהִם פָּשְׁעוּ בִּי: בנים גידלתי ורוממתי – ביטוי שמדגיש את הקשר של ה' לעם ישראל כאל אב לילדיו.
 - פשעו ב – חטאו או מרדו ב.
 - מהי התוכחה (הכעס) של ה'? למה הוא מזכיר שעם ישראל הם הבנים שלו?
3. פסוק ג: יָדַע שׁוֹר קָנְהוּ וַיִּדַע חֲמוֹר אָבוֹס בְּעֵלְיוֹ, יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עֲמִי לֹא הִתְבוֹנֵן: שור וחמור – בהמות, כאן מסמלות יצור שמכיר את אדונו. אבוס – כלי ששמים בו אוכל לחיות. ישראל לא ידע – עם ישראל אינו מכיר או מבין את הקשר שלו עם ה'.
 - הנביא מתאר ניגוד בין השור והחמור לבין עם ישראל, מהו הניגוד?
4. פסוק ד: הוּי גוֹי חֲטָא עִם כְּבֹד עוֹן זָרַע מְרַעִים בְּנִים מִשְׁחִיתִים, עֲזָבוּ אֶת ה' נֶאֱצָו אֶת קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נֹזְרוּ אַחֲזָר: גוי, עם, זרע, בנים – מילים נרדפות ל"עם". חוטא, כבד עוון, מרעים, משחיתים – מילים נרדפות ל"חוטאים", "עושים רע"
 - סמנו בפסוקים את המילים הנרדפות באותו צבע.
 - לדעתכם, למה הנביא חוזר על אותו רעיון שוב ושוב במילים שונות?
5. פסוקים ה-ו: עַל מָה תִּכּוּ עוֹד תּוֹסִיפוּ סָרָה כָּל רֹאשׁ לְחָלִי וְכָל לֵבָב דָּוִי: מִכָּן רָגַל יָעַד רֹאשׁ אֵין בּוֹ מִתֵּם פָּצַע וְחִבּוּרָה וּמִכָּה טְרָיָה, לֹא זָרוּ וְלֹא חִבְּשׁוּ וְלֹא רִכְּכָה בְּשִׁמּוֹן: חבורה – פצע. חובשו – שמו עליהם תחבושת.
 - הנביא מתאר את עם ישראל כמו איש חולה: איזה איברים חולים?
 - העתיקו 5 מילים שמתארות את המחלה:
6. פסוקים ז-ט: אֶרְצְכֶם שְׁמַמָּה עֲרִיקֶם שְׂרָפוֹת אֲשׁ... וְנוֹתְרָה בַת צִיּוֹן כְּסִפְּהָ בְּכַרֶם כְּמִלּוֹנָה בְּמִקְשָׁה כְּעִיר נִצּוּרָה: לולי ה' צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו: שממה – מקום ריק, שאין בו בתים או שדות. בת ציון – כינוי לירושלים כמלונה בכרם – דימוי של מקום קטן ובודד בכרם גדול, מסמל את מצבה של ירושלים.
 - כעיר ניצורה – עיר שנמצאת במצור, יש סביבה אויבים
 - מה ישעיהו הנביא מספר על המצב של ירושלים?
 - במה ירושלים היא כמו "איש חולה" (בשאלה 5)?

7. שאלת סיכום:

- "כפיות טובה"- מצב שבו אדם אינו מעריך מעשה טוב שעשו לו. אינו גומל למי שעשה לו. העתיקו ביטויים מהפרק שמתארים כפיות טובה.
- לפי הפסוקים: מהו העונש של העם על כפיות הטובה?
- מה היה עם ישראל צריך ללמוד מהעונש, והאם למדו זאת?

בס"ד

ישעיהו פרק א, פסוקים א-ט רמה שניה - הבנת דימויים ורעיונות בסיסיים

1. פסוק א: "חֲזוֹן יִשְׁעִיָּהוּ בֶן אֲמוּץ אֲשֶׁר חָזָה עַל הַיְהוּדָה וַיְרוּשָׁלַם בַּיָּמִי עֲזָיָהוּ יוֹתָם אָחִיז וְחִזְקִיָּהוּ מַלְכֵי יְהוּדָה" חזון (פסוק א) – מראה נבואי או התגלות אלוקית.
 - כתבו 3 פרטים שלמדת על ישעיהו מפסוק א'.
 - מה המשמעות של המילה "חזון" בפסוק, וכיצד היא קשורה לתפקידו של ישעיהו?
2. פסוק ב: שָׁמְעוּ שְׁמַיִם וְהֶאֱזִינִי אֶרֶץ כִּי ה' דִּבֶּר, בְּנִים גִּדְלַתִּי וְרוֹמַמְתִּי וְהֵם פִּשְׁעוּ בִּי: בנים גידלתי ורוממתי – ביטוי שמדגיש את הקשר של ה' לעם ישראל כאל אב לילדיו. פשעו בי – חטאו או מרדו בי.
 - מדוע ה' מתאר את עם ישראל כ"בנים גידלתי ורוממתי"?
 - הנביא מאשים את עם ישראל בכפיות טובה: מהי כפיות הטובה?
3. פסוק ג: יָדַע שׁוֹר קִנְהוּ וְנִידַע תַּמּוֹר אַבּוֹס בְּעָלָיו, יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עָמִי לֹא הִתְבוֹנָן: שור וחמור – בהמות, כאן מסמלות יצור שמכיר את אדונו. אבוס – כלי ששמים בו אוכל לחיות. ישראל לא ידע – עם ישראל אינו מכיר או מבין את הקשר שלו עם ה'.
 - לשם מה הזכיר הנביא את השור והחמור?
 - במה השור והחמור מחריפים את ההאשמה נגד עם ישראל?
4. פסוק ד: הוֹי גּוֹי חָטָא עִם כְּבֹד עוֹן זָרַע מְרַעִים בְּנִים מִשְׁחִיתִים, עֲזָבוּ אֶת ה' נֶאֱצָו אֶת קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נָזְרוּ אַחֲוֹר: גוי, עם, זרע, בנים – מילים נרדפות ל"עם". חוטא, כבוד עוון, מרעים, משחיתים – מילים נרדפות ל"חוטאים", "עושים רע".
 - סמנו בפסוקים את המילים הנרדפות באותו צבע.
 - לדעתכם, למה הנביא חוזר על אותו רעיון שוב ושוב במילים שונות?
5. פסוקים ה-ו: עַל מָה תִּכּוּ עוֹד תִּוְסִיפוּ סָרָה כָּל רֹאשׁ לְחָלִי וְכָל לֵבָב דָּוִי: מִכָּף רֶגֶל וְעַד רֹאשׁ אֵין בּוֹ מֵתֵם פִּצַּע וְחַבּוּנָה וּמִכָּה טְרִיָּה, לֹא זָרוּ וְלֹא חִבְּשׁוּ וְלֹא רִכְּכָה בְּשִׁמּוֹן: חבורה – פצע. חובשו – שמו עליהם תחבושת.
 - הנביא מתאר את עם ישראל כמו איש חולה: מהם האיברים החולים? הסבירו את הביטוי "מכף רגל עד ראש".
 - לדעתכם, מה עם ישראל אמור ללמוד ממצבו?
6. פסוקים ז-ט: אֶרְצְכֶם שְׁמַמָּה עָרִיכֶם שְׁרָפוֹת אֵשׁ... וְנוֹתְרָה בֵּת צִיּוֹן כְּסִפְּהָ בְּכֶרֶם כְּמְלוּנָה בְּמִקְשָׁה כְּעִיר נְצוּרָה: לולי ה' צְבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ שְׁרִיד כְּמִעֵט כְּסֹדִם הֵיִינוּ לְעַמְרָה דְּמִינוּ: שממה – מקום ריק, שאין בו בתים או שדות. בת ציון – כינוי לירושלים כמלונה בכרם – דימוי של מקום קטן ובודד בכרם גדול, מסמל את מצבה של ירושלים. כעיר נצורה – עיר שנמצאת במצור, יש סביבה אויבים
 - מה ישעיהו הנביא מספר על המצב של ירושלים?
 - מה המשמעות של הדימוי "כמלונה בכרם"? מה הוא מוסיף לנו לתיאור מצבה של ירושלים?
 - "לולי ה' צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסודם היינו לעמרה דמינו" – נסחו במשפט אחד את דברי הנביא בפסוק ט. האם הפסוק מבטא ייאוש או תקווה? הסבירו.

7. שאלת סיכום:

- מהי התוכחה של הנביא כלפי עם ישראל?
- הנביא מתאר את עונשם: מהו העונש, האם העונש השיג את מטרתו? בסו את התשובה בפסוקים.

ישעיהו פרק א, פסוקים א-ט רמה שלישית - הבנת משמעות

1. פסוק א: "תזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי יהודה"
 - כתבו 3 פרטים שלמדתם על ישעיהו מפסוק א'.
 - מה המשמעות של המילה "חזון" בפסוק, וכיצד היא קשורה לתפקידו של ישעיהו?
2. קראי פסוקים ב-ד:
 - במה באה לידי ביטוי כפיות הטובה של עם ישראל?
 - באילו דרכים משתמש הנביא כדי להסביר כמה כפיות הטובה היא חמורה? הציגו שתי דרכים כאלו.
3. קראו פסוקים ה-ו:
 - הנביא מתאר את עם ישאל כאיש חולה/פצוע:
ציינו ביטויים המלמדים על חומרת המחלה.
 - "על מה תפכו עוד תוספו סרה" (פסוק ה): מהי התוכחה במילים אלו?
4. קראי פסוקים ז-ט:
 - תארו את מצבה הקשה של ירושלים.
הסבירו את הביטוי "כסוכה בכרם", במה הוא תורם לתיאור הקשה?
"לולי הי צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו"
נסחו במשפט אחד את דברי הנביא בפסוק ט. האם הפסוק מבטא ייאוש או תקווה? הסבירו.
5. הרקע ההיסטורי לנבואתו של ישעיהו הוא מסע סנחריב.
 - קראו על המסע: היכן הוא מוזכר בתנ"ך? מתי אירע, מה היו התוצאות הקשות של המסע עבור ממלכת יהודה?
 - סנחריב מלך אשור פגע קשות ביהודה ובירושלים. לפי נבואתו של ישעיהו, מהי הסיבה הרוחנית לפגיעה, ומה צריך עם ישראל לעשות כדי להינצל?